

PÄÄKIRJOITUS

*Verba volant, littera scripta manet*¹

Päätoimittaja Sasha Mäkilä

Synkooppi-lehdellä on nyt uusi toimitus. Opiskelijalehden luonteeseen kuuluu, että tekijät aika ajoin vaihtuvat, kun gradun kirjoittaminen tai muut opiskelun paineet, työ, perhe tai peräti valmistuminen vievät elämän prioriteetit uusille urille. Kiitos edelliselle toimitukselle *Synkoopin* lipun pitämisestä korkealla!

Lehden uutena päätoimittajana lienee lyhyt esittäytyminen paikallaan, koska en välttämättä ole tuttu kasvo kaikille Taitun perustutkinto-opiskelijoille. Suoritin musiikkitieteen maisteriopintoni mahdollisimman pitkän kaavan mukaan muusikonuran ohella, ja siksi opiskeluni on tapahtunut eri pituisissa jaksoissa ja läsnäoloni kampeuksella on ollut ensimmäisten opiskeluvuosien jälkeen enimmäkseen häilyvää. Vuosi sitten rutistin graduni kokoon kreivin aikaan ehtiäkseni juhlimaan valmistumistani Helsingin yliopiston filosofisen tiedekunnan 100. promootiossa² (suosittelen tätä kokemusta muuten kaikille!).

Tämän vuoden alussa palasin *alma materin*³ suojelevien käsivarsien huomaan väitöskirjatutkijaksi, ja näillä näkymin kulutan yliopiston penkkejä ja käytäviä seuraavat neljä vuotta. Yliopisto on minulle rakas paikka ja henkinen koti, joten tuomio on mieluisa.

Kun viime syksynä huomasin, että *Synkooppi*-lehdelle etsittiin uutta päätoimittajaa, vanhana synkooppilaisena ja lehteen aikaisemminkin kirjoittaneena ajattelin, että mikäpä olisi parempaa puuhaa väitöskirjan kirjoittamisen ohella kuin *Synkoopin* toimittaminen. En kuitenkaan ole ensimmäistä kertaa pappia kyydissä, sillä teini-ikäisenä päätoimitin *Spacedust*-nimistä tieteisfanzinea muutamana numerona verran (jätin tämän aiemman työkokemuksen kuitenkin taktisesti mainitsematta hakemuksessani). Minulle on suuri kunnia liittää nimeni *Synkoopin* päätoimittajien ketjuun, ja lupaan tehdä parhaani täyttääkseni heidän 150-numeroiset saappaansa.

Käsissäsi olevan lehden teemanä on musiikkitieteilijän työnkuva. Koska tutkinto musiikkitieteessä ei suoraan valmista mihinkään ammattiin, on pohdinta tulevaisuuden työmahdollisuuksista säännöllisesti esiin pulpahtava aihe. Tästä numerosta voimme lukea, miten musiikkitiedetausta on tukenut vaikkapa salsaopettajaa tai musiikkiopiston rehtoria heidän työurillaan. Olemme saaneet lehteen myös reportaasin tohtoriopiskelijoiden talvikoulusta, kirjeen Pariisista ja lisäksi paljon mielenkiintoisia arvioita. Lehteen

on palannut palsta opetushenkilökunnan terveisille, ja Vironkadulla kummitteleva päätön Alekski lukee omalla palstallaan vanhoja *Synkooppeja*.

Otsikoin pääkirjoitukseni muinaisten roomalaisten lausahduksella *verba volant, littera scripta manet*. *Synkooppi*-lehdellä on takanaan lähes viidenkymmenen vuoden historia, ja monet tällä aikavälillä kirjoitetuista jutuista ovat edelleen mielenkiintoisia ja ajankohtaisia. Siksi kehottaisinkin kaikkia musiikkitieteen opiskelijoita jättämään jälkensä historiaan! Lehteen kirjoittamista ei kannata pelätä, sillä toimituskuntamme auttaa mielellään juttujen jalostamisessa. *Synkooppiin* saa tarjota artikkeleiden ja esseiden lisäksi myös muunlaista sisältöä, kuten vaikkapa sarjakuvia tai sävellyksiä. Niin kauan kuin kyse on musiikista, monenlaiset ideat ovat tervetulleita, sillä onhan *Synkooppi* kaikkien musiikkien lehti!

Viitteet

1. Lat. ”Sanat lentävät, kirjoitettu teksti pysyy”
2. Promootio on monipäiväinen valmistujaisjuhla, jossa maisterit ja tohtorit saavat akateemiset arvonmerkkinsä – maisterit laakeriseppeleen ja maisterisormuksen, tohtorit tohtorinhatun ja -miekan.
3. Lat. ”hoivaava äiti”, kotiyliopistosta perinteisesti käytetty nimitys.